

ΟΤΑΝ ΤΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Η τάση της Μαρίας Κομπατσιάρη να ξεπερνά την απεικόνιση, της επέτρεψε να δομήσει μία ακριβή μη παραστατική σύνταξη, οι προσωποποιημένες τεχνοτροπίες της οποίας είναι εκτός των προκαθορισμένων γλωσσών.

Είναι σαγηνευτικές συνθέσεις στην ελκυστική προσέγγιση ζωντανών χρωμάτων, σε μία αντιστοιχία που καθορίζει το περίγραμμά τους. Στις αποδόσεις, μερικές φορές απλοποιημένες, μερικές φορές περίπλοκες, η Κομπατσιάρη παντρεύει ένα ελεγειακό πάθος, δελεαστικό στη συνάφειά του, ελκυστικό για το συναίσθημα που καταφέρνει να μεταδώσει στον παρατηρητή.

Ο πυρήνας της τέχνης της είναι το υποσυνείδητο που ενεργοποιεί τα ερεθίσματα μιας πολύ πρωτότυπης δημιουργικότητας και που το συναντάμε και στο εμφανές σημάδι του ονειρικού.

Με μια ευαισθησία μερικές φορές κοντά στην ποιητική της Lyubon Popova, η Κομπατσιάρη δημιουργεί γεωμετρικές φόρμες, επάλληλες, σε τόνους μερικές φορές ήπιους, μερικές φορές έντονους, που μοιάζουν σα να λικνίζονται στην επιφάνεια της βάσης και η διασταύρωση νημάτων, κύκλων, καμπυλών, δημιουργεί μία αύξηση της έντασης των πολύχρωμων σκιών που συνεισφέρουν στο λεπτό παιχνίδι σαγηνευτικού φωτός.

Αποτελεσματική προκύπτει η οσμωτική διαδικασία ανάμεσα στην φόρμα και το χρώμα. Πράγματι στον κώδικά της είναι η φόρμα που γίνεται χρώμα και το χρώμα, που με τη σειρά του γίνεται φόρμα, σε μια συμπαγή σύνδεση αλληλεπίδρασης.

Στα έργα της, δεν λείπει η επιπλέον αίσθηση εμβάθυνσης που δημιουργεί μέσω κυκλωτικών γραμμών, που μοιάζουν σα να εκτείνονται και πέρα από τον πίνακα, για μια καλύτερη προοπτική ορατότητα των δημιουργιών της, που δείχνουν καθαρά μία βέβαιη επιρροή του Κοστρουτιβισμού. (costruttivismo).

SANDRO TROTTI ΡΩΜΗ-2005

Καθηγητής Τέχνης-Ζωγράφος

